

Ved Siden af hende sad en høj ung Mand, som han ogsaa mente at kende fra Trappen derhjemme. Han gjorde et sært Indtryk, som han sad der med Armene paa Knæene og hang med Hovedet. Da den unge Pige en Gang stødte til ham med Albuen, gryntede han som en Beruset.

Ved Stoppestedet, hvor de alle tre skulde af, blev han forestillet som hendes Forlovede, og Mads Vestrup saae nu, at det var en ualmindelig smuk ung Mand med et Par gode og stærke Øjne, der slet ikke passede til hans søvnige Væsen.

„Studerer De?“ spurgte han ham, idet de fulgtes henad Vejen.

„Ja—h!“ svarede han.

Det lød som et fortvivlet Æselsskrig. Mads Vestrup blev næsten forskrækket.

„Min Kæreste er Jurist,“ skyndte Frøken Grete sig at sige. „Han skal op til første Del imorgen.“

„Naa saadan!“

Ved Havelaagen udenfor Villaen sagde Mads Vestrup Farvel, og lidt efter gik ogsaa Frk. Grete ind, mens hendes Kæreste tog tilbage til Byen for at læse. Den unge Mand — Kjeld Borgen hed han — var ikke velset i Villa „Alexandra“. Ingeniør Randbøl og hans Kone, for hvem ellers alt skulde lykkes saa vidunderligt, var fortvivlede over denne Svigersøn, der ganske vist var af god Familje, men som i Stedet for at passe sine Studeringer bortødslede Tiden med at spille paa Fløjte, holde Kaniner og den Slags Narrestreger. Han var et Vildskud af den ud-